

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

505/2016. (V. 3.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) az LP Média Kft.-vel (1165 Budapest, Pilóta u. 16., a továbbiakban: Médiaszolgáltató) szemben hivatalból lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a Hatoscsatornán 2016. február 7-én 21 órától sugárzott Tabuk, titkok, tények című műsorszám közzétételekor megsértette a közösségek kirekesztését tiltó törvényi rendelkezést, ezért a Médiaszolgáltatót

50 000 Ft, azaz ötvenezer forint bírsággal sújtja.

A jogsértés miatt a Médiatanács a Médiaszolgáltatót az alábbi

közlemény közzétételére kötelezi:

„A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa megállapította, hogy a Hatoscsatornát üzemeltető LP Média Kft. médiaszolgáltató a 2016. február 7-én sugárzott Tabuk, titkok, tények című műsorszám közzétételével megsértette a közösségek kirekesztését tilalmazó törvényi rendelkezést. A műsorszámban megszólaló vendég a kerekesek székes mozgássérülteket rossz emberek „inkarnációiként” (megtestesüléseként) írta le, és a nekik nyújtandó segítség megtagadására szólított fel. A műsorvezető az elhangzottakat nem utasította el, illetve azt alternatív vélemény felmutatásával nem ellenpontosította.”

A közleményt a Médiaszolgáltató az internetes honlapjának nyitóoldalán, a határozat jogerőre emelkedésétől számított három napon belül köteles úgy közzétenni, hogy a honlap megnyitásakor a teljes információ olvasható legyen a közzétételtől számított hét napig folyamatosan.

Szintén köteles a közleményt a Médiaszolgáltató a Tabuk, titkok, tények című műsorszám (vagy a műsorszám időközbeni megszűnése esetén annak időpontjában közzétett más műsorszám) jelen határozat jogerőre emelkedése utáni első adásában közzétenni.

A Médiaszolgáltató a bírságot e határozat közzétételét követő hét napon belül köteles megfizetni a Médiatanács Magyar Államkincstár által vezetett 10032000-00295141-00000024 számú számlájára. A bírságfizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a Médiaszolgáltató késedelmi pótlékot köteles fizetni, melynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a Médiatanács a Médiaszolgáltatóval szembeni bírság igényét közigazgatási úton érvényesíti.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat felülvizsgálata az annak közzétételétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Médiatanácshoz (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) három példányban benyújtott keresetlevéllel kérhető. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya

nincs, a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztése és a tárgyalás tartása a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság 30 napon belül bírálja el.

INDOKOLÁS

A Médiatekhatóság állampolgári bejelentés alapján végezte el a Médiaszolgáltató által üzemeltetett Hatoscsatornán 2016. február 7-én 21 órától sugárzott Tabuk, titkok, tények című műsorszám Mttv. 167. § (1) bekezdés szerinti hatósági ellenőrzését, melynek során felmerült a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 17. § (2) bekezdésének megsértése.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 29. § (1) bekezdése alapján a Médiatekhatóság az Mttv. 182. § c) pontjában foglalt hatáskörében 2016. március 8-án hivatalból hatósági eljárást indított a Médiaszolgáltatóval szemben: a Ket. 29. § (3) bekezdése szerint a 292/2016. (III. 8.) számú, MN/4540-7/2016. ügyiratszámú végzésében tájékoztatta a Médiaszolgáltatót a hatósági ellenőrzés megállapításairól és a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogosultságáról, valamint a Ket. 68. § (1) bekezdés alapján az iratbetekintés lehetőségéről.

A Médiaszolgáltató a postai tértivevény szerint az eljárás megindításáról szóló végzést 2016. március 16-án átvette, nyilatkozata április 12-én érkezett.

Előadta, hogy sem a meghívott vendégnek, sem a Médiaszolgáltatónak nem volt célja a fogyatékos személyek kirekesztése. Közölte, hogy a kifogásolt megnyilvánulás félreérthetősége miatt Kecskeméti Lajos a műsorszám 2016. április 12-ei adása előtt és után, valamint a sérelmezett adás ismétlései mellett nyilatkozatot tett, melyben sajnálatát fejezi ki azok felé, akiket esetlegesen megsértett. E nyilatkozatot - melyet a Médiaszolgáltató DVD-n csatolt a beadványához - a Médiaszolgáltató a weboldalán is nyilvánosságra hozta, valamint ugyanitt a csatorna nevében is közzétesz egy elnézést kérő üzenetet.

A Médiaszolgáltató kifejtette, hogy műsoraiban rendszeresen foglalkozik fogyatékos emberek problémáival, példaként szolgáló sorsokat, életutakat mutat be, és civil szerveződéseknek is lehetőséget ad a bemutatkozásra. Számos alkalommal közreműködött fogyatékos személyek rendezvényein, illetve tudósított kapcsolódó eseményekről.

Előadta, hogy a sérelmezett műsorszámban megszólalt vendég által közvetített életrajzi lényege: minden cselekedetünk előtt gondoljuk végig annak következményeit, ne ártsunk. A mozgássérültek említésével a cél annak szemléltetése volt, hogy egy következő életünkben a jót és a rosszat is visszakaphatjuk. Megjegyezte a Médiaszolgáltató, hogy a nyilatkozó maga is rokkantnyugdíjas, immunrendszeri betegsége miatt kezdte fejleszteni gyógy módját, amellyel fogyatékos embereknek is segíteni kíván.

A műsor jellegéről kifejtette a Médiaszolgáltató, hogy az elsősorban ezotériával foglalkozik, a nyugati gondolkodás mellett bemutatja az alternatív gondolkodásmódokat is, így megosztó, vagy sokak számára nem elfogadható véleményeket is közvetít, illetve e vélemények eltérhetnek a különböző tudományterületeken elfogadott (igazolt) tézisektől, a műsor tehát nézet- és véleménykülönbségek bemutatása is alkalmas. Hangsúlyozta, hogy Kecskeméti Lajos megnyilatkozása nem a kirekesztésre irányult, hanem „*a hinduizmusban és a buddhizmusban, majd később az antropológiában is alaptannak számító karma törvényét kívánta alátámasztani, amely szerint minden cselekedetünk egy annak megfelelő következménnyel jár, illetve minden, ami történik a világban, az maga egy következmény, vagyis valamilyen oknak az okozata*”. Hozzátette, hogy ez az irányzat tartalmazhat szélsőséges, „*kisarkított példákat, amelyek akár szélsőséges álláspontokat is tükrözhetnek*”. Álláspontja szerint nem szerencsés ezeket a szövegek környezetéből kiragadva értelmezni.

A Médiaszolgáltató végül kiemelte, hogy „a műsor témája, annak szerkesztésmódja, a műsor-szám egészének atmoszférája és az általa összességében közvetített pozitív tartalmú, helyes cselekedetekre és jóra (mint princípiumra) buzdító üzenet (...) nem ad alapot arra, hogy a társadalom többségében a fogyatékos személyekkel szemben esetlegesen meglévő előítéleteket vagy sztereotípiákat felerősítse”.

A Médiaszolgáltató a fentiekre tekintettel méltányos elbírálást kért.

A Médiatanács a rendelkezésre álló adatok, különösen a vizsgálati jelentés, a műsor-szám megtekintése és a Médiaszolgáltató nyilatkozata alapján az alábbi tényállást állapította meg, és azt az alábbiak szerint értékelte.

1. A műsor-szám tartalmának ismertetése

A Tabuk, titkok, tények című műsor-szám alternatív gyógyászzal foglalkozó műsor. A vizsgált epizódban a műsorvezető Kecskeméti Lajossal, a Bioderm rezonancia központ vezetőjével, a kvantummatrix nevű gyógymód feltalálójával beszélgetett. A rezonancián alapuló gyógymód és terápiás eszköz ismertetése mellett elsősorban spirituális, ezoterikus témák kerültek szóba, mint például a tudat programozása vagy a lélekvándorlás.

A 21:39:00 és 21:41:38 között adásba került műsorrészben Kecskeméti Lajos arról beszélt, hogy a világegyetem törvényei alól senki nem vonhatja ki magát, aki helytelenül cselekszik, arra következő életében emiatt karma (munka) vár, vagyis a jelenleg folytatott életvitel kihat a következő életre. Az interjúalany ezen ok-okozati viszony, törvényszerűség illusztrációjaként megemlítette a kerekesszékes mozgássérülteket.

*„A fenti törvények alól, amit úgy hívnak, hogy karma - ok és okozat, ez egy vastörvény -, ez alól nincs kibúvás. Amit tettél, azért mindért felelned kell. Bárki az emberiség ellen tesz, vagy lélektársának, embertársának, tehát mindnek meglesz a karmája. **Tehát tulajdonképpen így fogalmazott egy Nobel-díjas angol tudós, hogy a jövő tolókokcsisai a mostani, tulajdonképp a mostani hátramoszdítói a rendszernek. Ezt ő ki merete jelenteni: ne segítsük a Heine-Medínest, a mozgássérülteket, mert azok rossz emberek inkarnációi. Most elsőre ez egy döbbenetes, hozzászegez a székhez. Most akkor itt mi legyen? De a következő gondolatod már az, amit az öreg is el akart élni, hogy valamilyen szinten azt mondd, hogy ok és okozat. Vissza kell, hogy tartson attól...**”*

Műsorvezető: „Ja, hogy ha valakinek valamilyen hiányossága van, akkor az nem véletlen?”

Kecskeméti Lajos: „Hát, itt véletlenek nincsenek, ez már réges-rég kizárt. Földi síkon véletlen nincs. Minden a karma szerint ok és okozat. Amit teszel, amilyen magot ültetsz, azt fogod aratni.”

Műsorvezető: „Azért elég rendszeresen kalandozunk az ezotéria határán. Egyébként hiszel a lélekvándorlásban?”

Kecskeméti Lajos: „Nem hiszek, hanem kétségem nincs afelől. A lélek halhatatlan, ugye ezt sokan leírták. Egy eon 25 ezer év, abban van 130 leszületés.”

Műsorvezető: „Tehát, én valaki voltam, mielőtt ebbe a testbe kerültem, és majd leszek is valami, és attól függően, hogy hogy élem az életem, kerülök a következő életemben olyan helyzetbe, ami jutalom vagy büntetés azért, amit a földi életemben csináltam?”

Kecskeméti Lajos: „Így van. (...) Mindenki feladattal születik. Ezt a feladatot vagy megcsináljuk, vagy kibúvunk alóla.”

2. A „kirekesztésre alkalmas” tényállási elem médiajogi értelmezése

Az Smtv. 17. § (2) bekezdése értelmében:

„A médiatartalom nem lehet alkalmas valamely nemzet, közösség, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbség vagy bármely többség, továbbá valamely vallási közösség kirekesztésére.”

Magyarország Alaptörvénye Záró és vegyes rendelkezéseinek 5. pontja rögzíti, hogy az Alaptörvény hatályba lépése (2012. január 1.) előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés ugyanakkor nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat.

Az Alkotmánybíróság ezt követően rögzítette, hogy „*a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítésével hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket*” [13/2013. (VI. 17.) AB határozat].

A fentiekre tekintettel a hatósági döntéseknek ugyan nem lehet elsődleges alapja a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat, de a Médiatanács döntéseiben, a vizsgált tényállás jogszerűségének mérlegelésekor a sajtó- és véleménynyilvánítás szabadság alkotmányos tartalmának kereteit meghatározó korábbi alkotmánybírósági döntések indokolását is figyelembe veheti.

Az Smtv. 17. § (2) bekezdése a Médiaszolgáltató – véleménynyilvánítási jogára és a sajtószabadsághoz való jogra visszavezethető – szerkesztői szabadságának alkotmányosan igazolható korlátozását jelenti.

A médiaszabályozás e rendelkezése nem az adott médiatartalomban szereplő közösség jogait védi. A médiahatósági eljárás a megtámadott közösség képviselőinek, tagjainak akaratától függetlenül elindulhat, és ez nem képezi azok önrendelkezési jogának korlátját, arra tekintettel, hogy a szabályozás elsődleges célja a demokratikus nyilvánosság védelme. A rendelkezés elsősorban azt célozza, hogy a közönség (a médiatartalmak befogadói) számára olyan nyilvánosság álljon rendelkezésre, amely tiszteletben tartja az emberek, közösségek egyenlőségét, egyenlő emberi méltóságát.

Az Smtv. 17. § (2) bekezdése által tilalmazott magatartás a kirekesztés, a rendelkezés alanyai csoportok, közösségek, melyek közül a jogalkotó egyes, az Alaptörvény és a nemzetközi egyezmények által is kiemelt – nemzeti, etnikai, nyelvi, vallási alapon összetartozó – csoportokat külön nevesített.

Az alkotmánybírósági értelmezés szerint a védett közösség bármely ismérv alapján elkülönülő személyek csoportját jelentheti [30/1992. (V. 26.) AB határozat], azonban az „elkülönülésnek” valósnak és érzékelhetőnek kell lennie. Ahhoz, hogy védelmet kapjon, az adott csoportnak, közösségnek olyan alapon kell szerveződnie, amely tagjai személyiségének lényegét (lényegi elemét) határozza meg [96/2008. (VII. 3.) AB határozat].

A Médiatanács gyakorlatában kirekesztő tartalmat azon üzenet hordoz, amely egy adott közösség elszigeteltségét, a társadalom egyéb rétegeitől való idegenségét, különállóságát igyekszik elérni, vagy amellettt érvel. Mindez megvalósulhat úgy, hogy adott médiatartalom a célzott réteggel kapcsolatos megtévesztő, sztereotip gondolatokat, véleményeket felerősíti, vagy ezt célozza.

Akkor minősülhet továbbá egy tartalom kirekesztőnek, ha annak kinyilvánítója arra törekszik, hogy az adott közösség tagjait valamilyen módon megakadályozza abban, hogy alkotmányos jogaikat érvényesíthessék, illetőleg ezt számukra megnehezítse. Az ilyen szándék végső soron az adott közösség tagjainak a mindenki mással egyenlő mértékben megillető méltósághoz való joga érvényesülését, érvényesíthetőségét ássa alá.

Fontos kiemelni, hogy a szabályozás a kirekesztésre *alkalmas* médiatartalmak közzétételét tiltja, azaz a hatósági eljárás során nem azt kell vizsgálni, hogy az adott tartalom közzétételé-

nek eredményeképpen a szóban forgó közösség tagjai ténylegesen szembesültek annak negatív következményeivel; ugyanígy az sem tényálláselem, hogy a vélemény nyilvánítóját ilyen szándék vezérelje nézeteinek közlésekor.

A sajtószabadságot értelmező első határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy *„a sajtó szabadságát arra figyelemmel kell garantálnia az államnak, hogy a sajtó a véleményalkotáshoz szükséges információszerzésnek, a véleménynyilvánításnak és véleményformálásnak kitüntetett jelentőségű eszköze. (...) A sajtószabadság egyéni alapjoként abban az értelemben eszköz, hogy felerősíti az egyéni véleménynyilvánítás hatását, és támogatja a demokratikus közvélemény közérdekű ügyekről való tájékoztatását, a közérdekű ügyekkel kapcsolatos véleményformálást”* [37/1992. (VI. 10.) AB hat.].

A 30/1992. (V. 26.) AB határozat kifejtette: *„a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a fentiek szerint nem csupán alapvető alanyi jog, hanem e jog objektív, intézményes oldalának elismerése egyben a közvélemény, mint alapvető politikai intézmény garantálását is jelenti. A szabad véleménynyilvánítás jogának kitüntetett szerepe ugyan nem vezet arra, hogy ez a jog – az élethez vagy az emberi méltósághoz való joghoz hasonlóan – korlátozhatatlan lenne, de mindenképpen azzal jár, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, azaz a véleményszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni.”*

A fentiek alapján a vélemény- és sajtószabadság kiterjed a sértő, akár szélsőséges álláspontok közzétételének lehetőségére is. A sajtószabadság korlátozásának nem lehet indoka a szélsőséges vélemények elutasítása, hanem csak más, a sajtószabadsággal szembeni védelemre is érdemes alapvető jog vagy alkotmányos érték [Alaptörvény, I. cikk (3) bekezdés] megóvásának szándéka vezethet a jogsértés megállapítására.

A szólás- vagy sajtószabadság gyakorlása nem teszi lehetővé a kirekesztő vélemények közzétételét, azaz a védelem ezen álláspontokra nem terjed ki, ezek a vélemények alkotmányos módon kizárhatók a demokratikus nyilvánosságból. (Ezt az Alkotmánybíróság legutóbb a jelenleg hatályos törvényi szabályozás kapcsán a 165/2011. (XII. 20.) AB határozatában is erősítette.)

3. A műsorszámban elhangzottak értékelése

A műsorszámban a meghívott vendég többek között azon nézetnek, véleménynek adott hangot, amely értelmében „nem létezik véletlen”, az emberek valamennyi „bűnükért” valamilyen formában, de mindenképpen felelni fognak. Ezen nézet alátámasztásaként, mintegy példaként kerültek szóba a testi fogyatékosokban szenvedő, azon belül is aztán konkrétan a kerekesszékekbe kényszerült személyek. A vendég a mozgássérültek közösségét - egy meg nem nevezett tudósra hivatkozva - *„rossz emberek inkarnációiként”* írta le, akik valamilyen előző életbeli bűnük, mulasztásuk miatt kerültek jelenlegi helyzetükbe.

A Médiatanács megállapította, hogy a sérelmezett médiatartalom nem a mozgássérültekről szólt. Kecskeméti Lajos magyarázatában a kozmikus törvények ellenében folytatott életvitel büntetéseként, egyfajta fenyegetésként jelent meg a fogyatékosoknak e formája: a vendég által ismertett világbép értelmében a mozgássérülteknek - illetve tágabb értelemben a bármiféle fogyatékosokban szenvedőknek - megérdemelt büntetésként kell életüket ilyen körülmények között élniük.

A Médiatanács megítélése szerint már önmagában e gondolatok kritika, ellenpontosítás nélküli közzététele is aggályosnak tekinthető. Ennek következtében ugyanis a médiatartalmat befogadókban könnyen az a nézet alakulhat ki, hogy a mozgássérült személyek semmiféle társadalmi segítségnyújtásra nem érdemesek, állapotuk korábbi életükben elkövetett bűneik természetes - és megérdemelt - hozadéka.

Az eszmefuttatásban ezt követően - hivatkozva az angol tudósra - elhangzott az is: „*ne segítsük a Heine-Medinet, a mozgássérülteket, mert azok rossz emberek inkarnációi*”. Elmondható tehát, hogy a megszólaló nem kizárólag a testi fogyatékosság okaira adott sajátos, a többségi társadalomban vélhetően - a tudományban pedig bizonyosan - nem egységesen elfogadott választ, hanem abbéli véleményének is nyíltan hangot adott, hogy e személyektől a segítséget is meg kell tagadni.

A Médiatanács rögzíti, hogy a szólásszabadság alapjogának érvényesülése érdekében nem kíván semmiféle ideológiai, világnézeti meggyőződést kinyilvánító gondolatot elzárni a közbeszéd elől, illetve tabuként kezelni a közéleti vitáknak teret nyújtó fórumok esetében. Ugyanakkor az egyes közösségekkel szemben kirekesztő, sztereotip gondolatokat tápláló nézetek, amelyek a demokratikus nyilvánosság érdekeit sértik, nem élvezhetik a szólásszabadság védelmét. Nem elfogadható azon vélemények kritika nélküli kinyilvánítása, amely egyes (jelen esetben a mozgássérültek, azon belül is konkrétan a kerekesek) személyek társadalmi elszigeteltségének megvalósítására ösztönöznek, még abban az esetben sem, ha ennek indokául a kinyilvánító személy bármilyen (vallási, politikai, ideológiai stb.) meggyőződése által vallott eszmék, nézetek szolgálnak.

A Médiatanács kiemeli, hogy önmagában egyes sértő vélemények közzététele a nyilvánosság elől nem zárható el, a meghívott vendég mondatai azonban ezen jóval túlmutattak, hiszen egy adott közösség elszigetelése, a társadalom egyéb rétegeitől való idegenségének, különállóságának megvalósítása mellett érveltek.

A megszólalást súlyosbította, hogy a műsorvezető nem utasította el az elhangzottakat, illetve azokat alternatív vélemény felmutatásával sem ellensúlyozta. A Médiaszolgáltató, illetve a tárgybeli esethez hasonló műsortípusok esetében a műsorvezető szerepe kiemelten fontos: a jogsértés megvalósítására alkalmas tartalmaktól való aktív és a közönség számára is nyilvánvalóan ilyenként érzékelhető elhatárolódása az eset valamennyi körülményének mérlegelése mellett alkalmas lehet a jogsértés megállapítása alóli mentesülésre.

Jelen esetben azonban erre nem került sor, a nem élő műsorként adásba szerkesztett médiatartalomban a Médiaszolgáltatót megtestesítő műsorvezető a kirekesztő, sztereotip gondolatokat tartalmazó megnyilvánulásoktól semmilyen formában nem határolódott el, nem tompította annak káros hatásait. Megjegyzendő, hogy a későbbi adásokhoz kapcsolódó nyilatkozatok, illetve a Médiaszolgáltató honlapján közzétett közlemény ugyan a jogsértés megvalósulásának tényén nem változtat, a szankció kiszabása során mindenképpen értékelendő körülménynek minősül.

Az adásban elhangzott mondat, függetlenül attól, hogy a meghívott vendég az általa is elfogadottnak tartott és vallott világnézeti meggyőződése alátámasztását szolgáló illusztrációnak szánta, a fentiekben foglalt körülmények alapján alkalmas volt a mozgássérültek mint a 30/1992. (V. 26.) és a 96/2008. (VII. 3.) számú AB határozatok szerinti közösség kirekesztésére, ezért a Médiatanács megállapította, hogy a Médiaszolgáltató megsértette az Smtv. 17. § (2) bekezdését.

A Médiatanács a jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények megállapítása során az alábbiakat vett figyelembe:

Az Mttv. 186. § (1) bekezdésében szabályozott felhívás jogkövetkezmény abban az esetben alkalmazható, ha a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg.

Az Mttv. 187. § (4) bekezdése értelmében:

„[...] ismételtségnek tekintendő, ha a jogsértő a jogerős hatósági határozatban megállapított jogsértő magatartást ugyanazon jogalapon és jogszabályhely tekintetében, ugyanazon tárgykörben, háromszázhatvanöt napon belül ismételten megvalósítja, ide nem értve a csekély súlyú törvénysértéseket”.

A Médiatanács jelen határozat meghozataláig nem állapította meg az Smtv. 17. § (2) bekezdésének megsértését a Médiaszolgáltatóval szemben.

Az Smtv. 17. § (2) bekezdésének megsértése súlyos jogsértésnek minősül, erre tekintettel kizárt az Mttv. 186. § (1) bekezdése szerinti felhívás jogkövetkezmény alkalmazása.

A jogsértés miatti jogkövetkezmény alkalmazásának alapját az Mttv. 187. § (2) bekezdése és a (3) bekezdés b) és c) pontja jelenti.

„187. § (2) A Médiatanács és a Hivatal a jogkövetkezményt – a jogsértés jellegétől függően – a jogsértés súlyára, a jogsértés ismételtségére, folyamatosságára, időtartamára, a jogsértéssel elért vagyoni előnyre, valamint a jogsértéssel okozott érdeksérelemre, az érdeksérelem szenvedett és veszélyeztetett személyek számára, illetve a jogsértéssel okozott kárra, személyiségi jogsérelemre és a jogsértés piacra gyakorolt hatására, továbbá az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontokra tekintettel állapítja meg.

(3) A Médiatanács és a Hivatal – a (7) bekezdés figyelembevételével – a következő jogkövetkezmények alkalmazására jogosult:

[...]

b) bírságot szabhat ki a jogsértővel szemben az alábbi összeghatárok szerint:

ba) JBE médiaszolgáltató és a mediapiaci koncentráció korlátozására vonatkozó szabály által érintett médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege kétszázmillió forintig,

bb) a ba) pont alá nem tartozó médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege ötvenmillió forintig terjedhet.

[...]

c) a jogsértőt kötelezheti közleménynek vagy a határozatnak a jogsértő internetes honlapjának nyitóoldalán, sajtótermékben vagy megjelölt műsorszámban történő közzétételére a határozatban meghatározott módon és ideig.

[...]

(5) A (3) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmények együttesen is megállapíthatók.”

A jogsértés súlyán túl az Mttv. 187. § (2) bekezdés szerinti további mérlegelési szempontok, így a jogsértés folyamatossága és időtartama, ismételtsége, a jogsértéssel elért vagyoni előny, az érdeksérelem szenvedett és veszélyeztetett személyek száma, a jogsértéssel okozott érdeksérelem és kár, személyiségi jogsérelem, valamint a jogsértés piacra gyakorolt hatása jelen jogsértés vonatkozásában nem voltak értékelhetők.

A jelen eljárásban kiszabható bírság maximális összege az Mttv. 187. § (3) bekezdése bb) pontja értelmében ötvenmillió forint. A Médiatanács az Smtv. 17. § (2) bekezdésének megsértése miatt a kiszabható bírságmaximum 0,1%-ának megfelelő 50 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte, tekintettel arra, hogy a Médiaszolgáltató a kifogásolt műsorszám egy későbbi adásának elején és végén, valamint a Hatoscsatorna internetes felületén elnézést kért az esetlegesen okozott sérelemért.

Az Mttv. 187. § (3) bekezdés c) pontja szerinti jogkövetkezményt a jogsértés jellegére és súlyára tekintettel alkalmazta a Médiatanács, mert úgy ítélte meg, hogy a „nyilvánosság szankció” szervesen kapcsolódik a konkrét ügy tényeihez, és a jövőre nézve kellő visszatartó erővel bír. A Médiatanács a honlapon hét napig látható és a médiaszolgáltatásban egyszer megjelentetett közleményt az elérni kívánt céllal – a jogsértés tényének közvetítése a jogsértéssel érintett személyek felé – arányosnak ítélte, tekintettel arra, hogy az ilyen jellegű, összefoglalóan a „gyűlöletbeszéd” körébe tartozó jogsértéseknél lényeges, hogy a közönség megfelelő módon

értesüljön a jogsértés tényéről és mibenlétéről; erre a bírságszankció kiszabása önmagában nem feltétlenül alkalmas. Nem változtat ezen a Médiaszolgáltató korábbi, a közönség felé címzett nyilvános bocsánatkérése sem, mert az abban önkéntesen elismert médiaetikai vétés, illetve a jogsértés tényének - Médiatanács általi - megállapítása nem tekinthető azonos súlyú, illetve tartalmú, a közönség felé címzett kommunikációnak. E körben van jelentősége, súlya, világos üzenetértéke a közönség felé annak, ha a jogsértés tényét a Médiatanács hatósági eljárásában megállapítja, egyértelműen kijelölve ezzel e körben, illetve a vizsgált tartalommal kapcsolatban a sajtószabadság korlátait.

A jelen határozatban kiszabott bírság az Mttv. 134. § (13) bekezdése értelmében adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A bírság meg nem fizetése esetén a Médiatanács az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 161. §-a szerint intézkedik a bírság behajtásáról az adóhatóság útján. A késedelmesen megfizetett bírságot az Art. 165. § (1) bekezdése alapján az esedékesség napjától késedelmi pótlék terheli, melynek mértéke a 165. § (2) bekezdése értelmében minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

Az eljárás során a Ket. 153. §-a szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. § (1) bekezdés da) pontján, valamint az Mttv. 163. § (1) és (3) bekezdésén, illetve a 164. §-on alapul. A tárgyalás tartására vonatkozó tájékoztatás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 338. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. május 3.

A Médiatanács nevében:

dr. Karas Monika s.k.
elnök

Dr. Koltay András s.k.
hitelesítő tag